

faa vidt traktatmæssige Overenskomster ikke bestemme anderledes". § 12 taler jo om Rettigheden til Lovgivning i danske Jarvande eller det danske Søterritorium, og man har da anset det for ønskeligt, for at der ikke skulde opstaa Kollisioner og Misforstaaelser, udtrykkelig at tilspøe disse Ord: „for faa vidt traktatmæssige Overenskomster ikke bestemme anderledes." Jeg har for Diebliffet ikke Videre at bemærke, men skal forbeholde mig, hvis der skulde fremkomme Bemærkninger, da at indpegaa dem.

Krigs- og Marineministeren (Gaffner): Jeg har tilladt mig at stille et Endringsforslag til § 30, som gaar ud paa, at i første Linie forandres „det" til „de". Det er en ren Redaktionsændring, som jeg har troet det rigtigt at foreslaa efter den Affattelse, som § 12 vil faae efter Udvalgets Endringsforslag. For Øvrigt er jeg i det helbige Tilfælde at være fuldkommen enig med det ærede Udvalg i de Endringsforslag, som ere stillede til det Afsnit, som er sat under Forhandling. Jeg skal derfor udtale, at jeg tiltræder disse Endringsforslag.

Akler: Jeg vil tillade mig en Udtalelse angaaende et Punkt, hvorefter der ikke foreligger noget Endringsforslag, og jeg skal da strax sige, at, naar jeg ikke selv har villet stille Endringsforslag derom, da er det, fordi mine Udtalelser desangaaende ved 1ste Behandling ikke vandt nogen Tilslutning, og fordi der heller ikke i Udvalget synes at være nogen Stemning derfor. Jeg kan imidlertid ikke tilbageholde den Bemærkning, at de Argumenter, som fra Udvalgets Side ere gjorte gjældende i det andet Stykke paa første Side i Betænkningen, og hvorefter man vil slaa fast, at visse Poster skulde forbeholdes Søofficererne, ikke ere fyldestgørende. Det forekommer mig, at Slutningen af det ærede Udvalgs Udtalelser tyder paa, at man har givet et Hensyn, som ligger dette Lovforslag og denne Sag meget fjernt, en saa overveiende Betydning, at jeg ikke kan undlade at udtale, at jeg ikke tror, det er rigtigt. Naar man blandt Søværnets Personale fandt lige saa kvalificerede Personer som udenfor dette, saa kunde jeg finde mig i, at man besatte Posterne med Personer af Søværnet, hvilket ogsaa tidligere er sket; men jeg kan ikke finde, at der er Grund til at slaa fast ved Lov, at de Poster, som omhandles i § 3, absolut skulde besættes med Søofficerer. Det følger af sig selv, at dersom det nu skulde vise sig, at der er flere, som ere af samme Mening, som jeg, saa vil jeg til 3die Behandling stille Endringsforslag i denne Retning; thi jeg kan ikke opfatte det som Andet end som et Tilbagefridt eller en Mangel ved Lovgivningen, at man nu vil slaa fast ved Lov, hvad man meget godt kunde have overladt til Praxis. Dersom man udenfor Søværnet kan

finde Personer, som vare mere kvalificerede til den Gjerning, hvorefter der her er Tale, saa vil det være urimeligt at fastslaa de Indskrænkninger, som den høitærede Minister har fastslaaet i Loven.

Ordføreren (Schlegel): Det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem har gjendrevet de Argumenter, som Udvalget har fremsat til Støtte for Bestemmelsen i Loven. Jeg tror ikke, at der hos Noget her er Tvivl om, at vort Søofficerskorps vil være i Stand til at afgive udmærkede og velkvalificerede Personer til at besætte disse Poster. Naar det er saa, saa synes det mig paa den anden Side at være naturligt, at Statsmagten spørger for, at de ogsaa blive anvendte til disse Stillinger, navnlig naar der tillige derved kan naas andre Diemed; og det vil jo vistnok af de Allerkleste erkjendes, at Militæretaten er vel tjent med, at der aabnes dens Officerer Afgang til Poster, til hvilke de, som sagt, maa anses fortrinnsvis kvalificerede, ligesom jo ogsaa Statskassen er vel tjent med, at den undgaar at pensionere Officerer, fordi disse af Aldershensyn ere nybde til at gaa af, uagtet de ellers ere i deres fulde Kraft.

Akler: Jeg skal blot udtale, at jeg synes, at den Gjerning, som vi ved denne Lov have at gjøre, er at sørge for, at Lovsvæsenet bliver saa godt og dygtig behandlet som muligt; man skal derfor ikke formene Søofficerer Afgang til disse Poster, men at man stadig skulde besætte dem af Søofficerskorpsen, det synes jeg ikke. Det andet Hensyn, nemlig Hensynet til Pensionskassen, er dog Noget, som ligger meget fjernt fra denne Lov, og at det skulde være rigtigt at fastholde dette „for", som Udvalget siger i Betænkningen, „at fremme Avancement i Søværnet, for at bøde paa de Ubilligheder, som Aldersgrændsen kan medføre, og for at formindste Pensionsbyrden" osv., kan jeg paa ingen Maade indrømme. Jeg kan forstaa, at man tager paa det Sted, naar de Vedkommende findes ligesaa kvalificerede som Andre; men det er urimeligt, naar der findes bedre kvalificerede paa andre Steder, saa af Hensyn til Pensionsbyrden at betro en mindre heldig Embedsmand nogen af disse Poster.

Marineministeren (Gaffner): Jeg har allerede ved dette Lovforslags 1ste Behandling havt Leilighed til at udtale mig om dette Punkt, som det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Akler) her har bragt under Dmtale. De Grunde, som Udvalget har anført for at kunne slutte sig til Regjeringsforslaget, er det jo nærmest Udvalgets Sag at forsvare. Jeg skal kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at en lignende Henviisning som den, Udvalget har brugt, ikke findes i Motiverne til Regjeringsudkastet; men at, naar man har foreslaaet at bibeholde den hidtil brugte Frem-